

4.3.6 Příklad. Je dán jazyk predikátové logiky \mathcal{L} , kde $\text{Pred} = \{P, Q\}$, $\text{Func}\{f, g\}$ a $\text{Kons} = \{a, b, c\}$; P a f jsou unární, Q a g jsou binární. Uvažujme interpretaci $\langle U, \llbracket - \rrbracket \rangle$ definovanou takto:

- $U = \mathbb{N}$;
- 1. $\llbracket a \rrbracket = 0$, $\llbracket b \rrbracket = 1$,
2. $\llbracket f \rrbracket$ je následník, tj. $\llbracket f \rrbracket(n) = n + 1$,
 $\llbracket g \rrbracket$ je součet, tj. $\llbracket g \rrbracket(m, n) = m + n$;
3. $\llbracket P \rrbracket$ je množina sudých čísel,
 $\llbracket Q \rrbracket$ je množina všech dvojic přirozených čísel (m, n) , kde m je menší nebo rovno n , (tj. $\llbracket Q \rrbracket$ je relace \leq na množině \mathbb{N}).

Rozhodněte o pravdivosti následujících sentencí

- a) $P(g(f(a), g(a, f(b))))$,
- b) $Q(g(a, b), f(b))$,
- c) $P(b) \Rightarrow (\forall x P(x))$,
- d) $\exists x \forall y Q(y, x)$,
- e) $\forall y \exists x Q(y, x)$.

4.3.7 Řešení.

- a) Nejprve musíme ohodnotit term $g(f(a), g(a, f(b)))$: Máme

$$\begin{aligned} \llbracket g(f(a), g(a, f(b))) \rrbracket &= \llbracket f(a) \rrbracket + \llbracket g(a, f(b)) \rrbracket = (\llbracket a \rrbracket + 1) + (\llbracket a \rrbracket + \llbracket f(b) \rrbracket) = \\ &= (\llbracket a \rrbracket + 1) + (\llbracket a \rrbracket + (\llbracket b \rrbracket + 1)) = (0 + 1) + (0 + (1 + 1)) = 1 + (1 + 1) = 3. \end{aligned}$$

Formule bude pravdivá, jestliže číslo 3 je sudé. Ale číslo 3 není sudé, tedy celá formule je nepravdivá v interpretaci $\langle U, \llbracket - \rrbracket \rangle$.

- b) Postupujeme obdobně jako v předchozím případě: Nejprve interpretujeme termy: Zřejmě platí $\llbracket g(a, b) \rrbracket = 0 + 1 = 1$ a $\llbracket f(b) \rrbracket = 1 + 1 = 2$. Dvojice $(1, 2)$ je prvkem $\llbracket Q \rrbracket$, neboť číslo 1 je menší než číslo 2 a tedy naše formule je pravdivá v $\langle U, \llbracket - \rrbracket \rangle$.
- c) V tomto případě zjistíme pravdivost velmi lehce. Formule $P(b)$ je nepravdivá v interpretaci $\langle U, \llbracket - \rrbracket \rangle$, protože $\llbracket b \rrbracket = 1$ a to není sudé. Proto implikace $P(b) \Rightarrow \psi$ je pravdivá pro jakoukoli sentenci, tedy i pro $\psi = \forall x P(x)$.
- d) Nejprve si naši formuli pro danou interpretaci „přečteme“. Formule říká: Existuje přirozené číslo x tak, že pro všechna přirozená čísla y je y menší nebo rovno x . Jinými slovy: Existuje přirozené číslo x , které je větší nebo rovno všem přirozeným číslům. A to zřejmě není pravda, neboť pro každé přirozené číslo m najdeme přirozené číslo větší, např. $m + 1$.
- e) Opět si pomůžeme tím, že danou formuli v interpretaci „přečteme“: Ke každému přirozenému číslu y existuje přirozené číslo x tak, že y je menší nebo rovno x . Tato formule je pravdivá v dané interpretaci: pro číslo $d \in \mathbb{N}$ (které dosadíme za y) stačí zvolit číslo $d + 1$ (to dosadíme za x) a opravdu máme d menší nebo rovno $d + 1$. Tedy naše formule je pravdivá v $\langle U, \llbracket - \rrbracket \rangle$.

4.3.8 Model sentence. Interpretace $\langle U, \llbracket - \rrbracket \rangle$, ve které je sentence φ pravdivá, se nazývá *model sentence* φ .

4.3.9 Tautologie, kontradikce, splnitelná sentence. Sentence φ se nazývá *tautologie*, jestliže je pravdivá v každé interpretaci. Sentence se nazývá *kontradikce*, jestliže je nepravdivá v každé interpretaci. Nazývá se *splnitelná*, jestliže je pravdivá v aspoň jedné interpretaci.

Také jsme mohli formulovat předchozí definice pomocí pojmu „model“. Tautologie je sentence, pro kterou je každá interpretace jejím modelem; sentence je splnitelná, má-li model; sentence je kontradikce, nemá-li model.

4.3.10 Následující sentence jsou tautologie. (P je unární predikátový symbol, Q je binární predikátový symbol a a je konstantní symbol.)

1. $(\forall x P(x)) \Rightarrow P(a)$;
2. $P(a) \Rightarrow (\exists x P(x))$;
3. $\neg(\forall x P(x)) \Leftrightarrow (\exists x \neg P(x))$;
4. $\neg(\exists x P(x)) \Leftrightarrow (\forall x \neg P(x))$;
5. $(\forall x \forall y Q(x, y)) \Leftrightarrow (\forall y \forall x Q(x, y))$;
6. $(\exists x \exists y Q(x, y)) \Leftrightarrow (\exists y \exists x Q(x, y))$.

4.3.11 Následující sentence jsou splnitelné formule:

1. $\forall x \exists y Q(x, y)$,
2. $\forall x \forall y (x + y = y + x)$,

kde Q a $=$ jsou binární predikátové symboly, $+$ je binární funkční symbol. (Opět upozorňujeme, že místo zápisu $=(t_1, t_2)$ a $+(x, y)$ používáme čitelnější zápis $t_1 = t_2$ a $x + y$.)

4.3.12 Zvláštní příklady kontradikcí neuvádíme. Kontradikce jsou přesně ty formule, jejichž negace je tautologie. Tak např. formule $(\forall x P(x)) \wedge \neg(\forall x P(x))$ je kontradikce. Je dobré si uvědomit, že jde o „dosazení“ formule $\forall x P(x)$ do výrokové kontradikce $p \wedge \neg p$.

4.3.13 Splnitelné množiny sentencí. Množina sentencí M je *splnitelná* právě tehdy, když existuje interpretace $\langle U, \llbracket - \rrbracket \rangle$, v níž jsou všechny sentence z M pravdivé. Takové interpretaci pak říkáme *model* množiny sentencí M .

Množina sentencí M je *nesplnitelná*, jestliže ke každé interpretaci $\langle U, \llbracket - \rrbracket \rangle$ existuje formule z M , která je v $\langle U, \llbracket - \rrbracket \rangle$ nepravdivá.

Z poslední definice vyplývá, že prázdná množina sentencí je splnitelná. (Porovnejte s výrokovou logikou.)

4.3.14 Příklad. Rozhodněme, zda následující množiny jsou splnitelné nebo nesplnitelné.

1. $M = \{\forall x (P(x) \Rightarrow Q(x)), P(a), \exists x (\neg Q(x))\}$,
2. $N = \{\forall x (P(x) \Rightarrow Q(x)), P(a), \neg(\exists x Q(x))\}$,

kde P a Q jsou unární predikátové symboly, a je konstantní symbol.

4.3.15 Řešení. Má-li množina model, je splnitelná; nemá-li model, je nespílitelná. Proto se buď budeme snažit najít model dané množiny, nebo se budeme snažit ukázat, že model neexistuje. Uvědomte si, že se jedná o dvě rozdílné strategie.

Ad. 1. Zkusme nejprve formule dané množiny „přečíst“. Dostáváme

„Každý prvek, který má vlastnost P , má i vlastnost Q .“,

„Prvek a má vlastnost P .“,

„Existuje prvek, který nemá vlastnost Q .“.

Mohou být všechna tato tvrzení pravdivá současně? Zdá se, že ano. Z prvních dvou tvrzení vyplývá, že prvek a musí mít vlastnost Q , ale můžeme mít ještě nějaký jiný prvek, který vlastnost Q nemá (pak ale nesmí mít ani vlastnost P). To nás vede k této interpretaci:

$$U = \{c, d\}, \llbracket a \rrbracket = c, \llbracket P \rrbracket = \{c\}, \llbracket Q \rrbracket = \{c\}.$$

(tj. náš „svět“ U má dva prvky c, d , z nichž prvek c má obě vlastnosti $\llbracket P \rrbracket$ a $\llbracket Q \rrbracket$, prvek d nemá žádnou z těchto vlastností; konstanta $\llbracket a \rrbracket = c$).

Jiný model je např. $U = \mathbb{N}$, $\llbracket a \rrbracket = 0$, vlastnost P interpretujeme jako „být dělitelný 6“ a vlastnost Q jako být „sudý“. Pak opravdu každé číslo dělitelné 6 je sudé; číslo 0 je dělitelné 6; a existuje přirozené číslo, které není sudé (např. číslo 3).

Ještě jiný model by byl např. tento: U je množina všech studentů elektrofakulty, a je Petr Vopršálek, vlastnost P interpretujeme jako student „má zkoušku z fyziky“, vlastnost Q interpretujeme jako student „má zápočet z fyziky“. Pak všechny sentence jsou v této interpretaci pravdivé za předpokladu, že na fakultě je aspoň jeden student, který nemá zápočet z fyziky, a že Petr Vopršálek je studentem elektrofakulty a zkoušku z fyziky má.

Tedy množina M je splnitelná.

Ad 2. Množina N má první dvě sentence stejné jako množina M , pouze třetí sentence je

„Není pravda, že existuje prvek, který má vlastnost Q .“

Z minulého rozboru víme, že první dvě sentence zajišťují, že prvek a má vlastnost Q . Tedy v žádné interpretaci, v níž jsou pravdivé první dvě sentence, nemůže být $\llbracket Q \rrbracket = \emptyset$. Tudíž třetí sentence nemůže být pravdivá. Ukázali jsme, že množina N je nespílitelná.

4.4 Tautologická ekvivalence

4.4.1 Tautologická ekvivalence sentencí. Řekneme, že dvě sentence φ a ψ jsou *tautologicky ekvivalentní* právě tehdy, když mají stejné modely, tj. jsou pravdivé ve stejných interpretacích. Jinými slovy, mají stejnou pravdivostní hodnotu ve všech interpretacích.

Někdy se říká, že sentence jsou *sémanticky* ekvivalentní místo, že jsou tautologicky ekvivalentní.

4.4.2 Poznámka. Dá se jednoduše dokázat, že tautologická ekvivalence je relace ekvivalence na množině všech sentencí daného jazyka \mathcal{L} a že má podobné vlastnosti jako tautologická ekvivalence formulí výrokové logiky.

4.4.3 Tvzení. Necht φ a ψ jsou sentence. Pak platí:

$$\varphi \models \psi \quad \text{právě tehdy, když} \quad \varphi \Leftrightarrow \psi \text{ je tautologie.}$$

4.4.4 Příklad.

1. $\forall x \forall y Q(x, y) \models \forall y \forall x Q(x, y)$,
2. $\exists x \exists y Q(x, y) \models \exists y \exists x Q(x, y)$.

4.4.5 Ukážeme ještě několik tautologických ekvivalencí typických pro predikátovou logiku.

Platí následující tautologické ekvivalence (P a Q jsou unární predikátové symboly).

1. $(\forall x P(x)) \wedge (\forall x Q(x)) \models \forall x (P(x) \wedge Q(x))$;
2. $(\exists x P(x)) \vee (\exists x Q(x)) \models \exists x (P(x) \vee Q(x))$;
3. $(\forall x P(x)) \vee (\forall y Q(y)) \models \forall x \forall y (P(x) \vee Q(y))$;
4. $(\exists x P(x)) \wedge (\exists y Q(y)) \models \exists x \exists y (P(x) \wedge Q(y))$.

4.5 Sémantický důsledek

Obdobně jako ve výrokové logice definujeme i v predikátové logice pojem *sémantický důsledek* (též *konsekvent*, *tautologický důsledek*); tentokrát však jen pro množiny sentencí.

4.5.1 Sémantický důsledek. Řekneme, že sentence φ je *sémantickým důsledkem*, též *konsekventem* množiny sentencí S právě tehdy, když každý model množiny S je také modelem sentence φ . Tento fakt značíme

$$S \models \varphi.$$

Můžeme též říci, že sentence φ *není* konsekventem množiny sentencí S , jestliže existuje model množiny S , který není modelem sentence φ . To znamená, že existuje interpretace $\langle U, \llbracket - \rrbracket \rangle$, v níž je pravdivá každá sentence z množiny S a není pravdivá formule φ . Jedná se tedy o obdobný pojem jako ve výrokové logice, pouze místo o pravdivostním ohodnocení mluvíme o interpretaci.

4.5.2 Příklad. Zjistíme, zda platí $N \models \varphi$, kde $N = \{\forall x (P(x) \Rightarrow Q(x)), P(a)\}$ a $\varphi = \exists x Q(x)$.

Vezměme libovolnou interpretaci $\langle U, \llbracket - \rrbracket \rangle$, v níž jsou pravdivé obě sentence $\forall x (P(x) \Rightarrow Q(x))$ a $P(a)$. Protože formule $P(a)$ je pravdivá, prvek $c = \llbracket a \rrbracket$ má vlastnost $\llbracket P \rrbracket$. Protože i formule $\forall x (P(x) \Rightarrow Q(x))$ je pravdivá a prvek c má vlastnost $\llbracket P \rrbracket$, musí prvek c mít taky vlastnost $\llbracket Q \rrbracket$, tj. $c \in \llbracket Q \rrbracket$. Proto sentence $\exists x Q(x)$ je pravdivá.

4.5.3 Konvence. Jestliže množina sentencí S je jednoprvková, tj. $S = \{\psi\}$, pak píšeme $\psi \models \varphi$ místo $\{\psi\} \models \varphi$. Je-li množina S prázdná, píšeme $\models \varphi$ místo $\emptyset \models \varphi$.

4.5.4 Obdobně jako pro výrokovou logiku, dostáváme řadu jednoduchých prozorování. Pro množiny sentencí M , N a sentenci φ platí:

1. Je-li $\varphi \in M$, je $M \models \varphi$.
Protože sentence φ leží v M , musí každý model množiny M být i modelem φ .
2. Je-li $N \subseteq M$ a $N \models \varphi$, je i $M \models \varphi$.
Předpokládejme, že $N \models \varphi$. Každý model množiny M je také modelem množiny N a proto je modelem φ . Ukázali jsme $M \models \varphi$.
3. Je-li φ tautologie, pak $M \models \varphi$ pro každou množinu sentencí M .
Je-li φ tautologie, je pravdivá v každé interpretaci, tedy i v těch interpretacích, které jsou modelem množiny M .
4. Je-li $\models \varphi$, pak φ je tautologie.
Každá interpretace je modelem prázdné množiny sentencí. Proto $\models \varphi$ znamená, že každá interpretace musí být modelem φ . Tedy φ je tautologie.
5. Je-li M nespílitelná množina, pak $M \models \varphi$ pro každou sentenci φ .
Kdyby předchozí tvrzení nebylo pravdivé, pak by existovala interpretace, která by byla modelem množiny M a sentence φ by v ní byla nepravdivá. Ale množina M model nemá; naše tvrzení tedy platí.

4.5.5 Tvrzení. Nechť φ a ψ jsou sentence. Pak platí:

$$\varphi \models \psi \quad \text{právě tehdy, když} \quad \varphi \models \psi \text{ a } \psi \models \varphi.$$

4.5.6 Tvrzení. Nechť φ a ψ jsou sentence. Pak platí:

$$\varphi \models \psi \quad \text{právě tehdy, když} \quad \varphi \Rightarrow \psi \text{ je tautologie.}$$

4.5.7 Věta. Pro každou množinu sentencí S a každou sentenci φ platí:

$$S \models \varphi \quad \text{právě tehdy, když} \quad S \cup \{\neg\varphi\} \text{ je nespílitelná množina.}$$

Tato věta i obě předcházející tvrzení se dají zdůvodnit stejným způsobem jako obdobná tvrzení ve výrokové logice. Pouze místo pojmu pravdivostní ohodnocení používáme pojem interpretace.